

Er skønhed en politisk nødvendighed?

Helga Zepp-LaRouche

Det var en anden af Schillers ideer, hvor han sagde, »Hvert menneske har et ideelt menneske i sig, og det er hans eller hendes store opgave i livet at opfylde dette store potentiale og gøre dette ideelle menneske, der potentielt set findes i enhver, identisk med det faktiske menneske.« Jeg finder også, at dette er et meget smukt svar på ideen om, hvorfor er vi her? Hvorfor er vi på planeten Jord? Hvad er formålet med vores eksistens?

Download (PDF, Unknown)

Menneskets overlevelse i dag afhænger af en Ny Renæssance; det er menneskets iboende natur at være skabende

Ben Deniston fra LPAC's Videnskabsteam taler om den nye brochure, »USA tilslutter sig den Nye Silkevej«, og Kinas politik for den Nye Silkevej.

»Dette er en forståelse af, at udviklingen af fundamental videnskab, i samarbejde med forskellige nationer, skaber en nettoforøgelse af den mængde rigdom og ressourcer, der er til rådighed for alle. Og vi er nået til et punkt i menneskehedens udvikling, hvor, hvis vi ikke løfter os op på et niveau med internationale relationer og globalt samarbejde, der bygger på denne forståelse, vil vi ikke være i stand til at eksistere som art på denne planet. Hvis vi fortsætter denne fremgangsmåde, med geopolitiske konflikter, vil vi ødelægge os selv; sådan, som Obama netop nu truer med at gøre.«

Download (PDF, Unknown)

**Ny brochure fra LPAC
Videnskabsteam:
»USA tilslutter sig den Nye
Silkevej«.
Dansk introduktion til
LaRouchePAC
Videnskabsteams nye brochure,
v/teamleder Benjamin Deniston**

Download (PDF, Unknown)

Nicolaus Cusanus skal gøres mere offentlig

26. december 2015 – Gerhard Kluth, den nye direktør for Fonden for Cusanus-huset i Bernkastel-Kues (Tyskland), har meddelt, at, eftersom han har fundet, at kendskabet til Cusanus ikke er så udbredt, som det burde være, vil han tænke over måder for at gøre flere tyskere, især yngre mennesker, mere fortrolige med den store intellektuelles værker og tanker. Kluth siger, at han engang var udsat for et kulturchok, da han af en skolepige fra Ecuador, der besøgte Bernkastel-Kues, fik at vide, at hun vidste en masse om Cusanus, alt imens unge tyskere i samme aldersgruppe ikke gjorde.

En del af PR-projektet, der omfatter flere offentlige begivenheder i Cusanus-huset, men også i andre institutioner, er, at flere biblioteker i regionen arbejder på et centraliseret katalog, hvor man i det mindste kan finde ud af (selv om man ikke altid kan skaffe en bestemt bog), hvilke skrifter og andre værker, der findes i disse biblioteker, især i Cusanus' eget, store bibliotek.

Dette er kulturoptimistiske nyheder fra Tyskland.

Se også: Schiller Instituttets Specialrapport: »En hyldest til Nicolaus af Cusa: En dialog mellem kulturer«, af Cusanus-eksperter Helga Zepp-LaRouche

Nødudsendelse fra LaRouchePAC

23. december 2015:

Til en nation (USA) på randen af en finanskatastrofe.

Dansk udskrift.

Vi er nu ved et punkt, hvor konsekvenserne af at tolerere disse handlinger og denne politik og disse politiske personer udgør USA's undergang, såvel som også hele det transatlantiske områdes undergang og muligvis også verdens undergang, hvis vi degenererer til omstændigheder med atomkrig. Så dette er et ekstraordinært øjeblik; og det er noget, der kræver handling fra ledende borgere i denne republik. Jeres folkevalgte repræsentanter, og først og fremmest USA's præsident, har opført sig som britiske forrædere, og ikke som de patriotiske personer, der skal forestille at gøre tjeneste i landets højeste embeder.

Blot få timer før denne udsendelse blev der udsendt en nøderklæring, der blev udlagt på LaRouchePAC's website, og som cirkuleres via de sociale medier og som et flyveblad på Manhattans gader og andre steder i hele USA. Teksten (findes som [selvstændigt Flyveblad her: http://schillerinstitut.dk/si/?p=10843](http://schillerinstitut.dk/si/?p=10843)) lyder som følger (oplæst af Matthew Ogden):

Julebudskab: Den 1. januar 2016 er dommedag! Kun et initiativ som Franklin Roosevelts kan redde os

(23. december 2015): Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største

finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Hele det transatlantiske finanssystem står for at nedsmelte. Blot i løbet af de seneste uger er junk investment grade-obligationer til 15 mia. dollar blevet udslettet. Dette er blot et forvarsel om et umiddelbart forestående, totalt sammenbrud af den transatlantiske boble. Fra og med 1. januar 2016 er en gældsboble på 72 mia. dollar indstillet til at eksplodere i Puerto Rico. Kongressen havde muligheden for at tage initiativ til at forhindre dette, før de forlod byen, men tog ingen skridt til handling.

En gæld på skønsmæssigt 5 billion dollar, der er knyttet til USA's nationale, kollapsende sektor for skiferolie og -gas, er i færd med at nedsmelte. I det vestlige Canada er denne boble allerede bristet og har udløst tabet af 100.000 arbejdspladser i 2015 – svarende til 750.000 arbejdspladser i USA – samt et kollaps i ejendomsmarkedet og et samfundsmæssigt sammenbrud. Denne samme krise er på vej i USA i accelererende tempo, men på en langt større skala.

I Europa træder der nye love i kraft fra den 1. januar 2016, som fjerner enhver beskyttelse af bankindskydere, der vil få deres sparepenge stjålet under »bail-in«-regler (ekspropriering), sådan, som det allerede er sket på Cypern. I Italien fik flere end 10.000 indskydere – bankkunder – deres opsparing eksproprieret under en delvis bail-in under fire bankers kollaps i denne måned. De samme forholdsregler findes inkluderet i Dodd/Frank-loven her i USA. Hvis ens bank kollapse, kan man få sin livsopsparing stjålet for at redde banken. Det kan og vil ske her, takket være fejhed og korruption hos jeres valgte regeringsfolk, der har holdt jer hen i uvidenhed og overtrådt den ed, de har aflagt i deres embede.

Kongressen havde, før den tog på ferie, mulighed for at forhindre denne nu fremstormende krise. De blev advaret. De kunne have vedtaget love, der allerede var blevet fremstillet i begge Kongressens huse, til genindførelse af Glass-Steagall, den af Franklin Roosevelt indførte lov, der opdelte Depressionens for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, ved at adskille kommerciel bankvirksomhed fra alle hasardspilsaktiviteterne. Men Kongressen var købt af Wall Street og svigtede jer. Præsident Obama er totalt ejet af Wall Street og [City of] London, som har skabt ham. Wall Street er håbløst bankerot, og de har til hensigt at klamre sig til magten ved at stjæle jeres penge og fjerne jeres sundhedssystem samt lukke ned, hvad der måtte være tilbage af realøkonomien, den fysiske økonomi. Inden for et tidsrum af blot få dage eller uger kunne I blive konfronteret med fødevaremangel, hyperinflation og et totalt sammenbrud af alt, hvad I ellers anser for at være normale tilstande.

Præsident Obama fremprovokerer også, på vegne af Wall Street og London, en konfrontation med Rusland, der driver verden frem mod global krig, en krig, som nogle amerikanske og russiske militære topkommandører advarer om kunne blive en termonuklear udslettelseskrig.

Den 1. januar 2016 vil Ukraine, med USA's og IMF's godkendelse, gå i betalingsstandsning mht. sin gæld på 3 mia. dollar til Rusland, en åbenlyst provokerende handling fra Vestens side mod Moskva, der kommer oveni de allerede eksisterende sanktioner, NATO's udvidelse mod øst og andre, direkte provokerende militære handlinger.

Alt dette er dødsens alvorligt. Verden befinder sig på spidsen af et krak værre end under den Store Depression, og en ny verdenskrig. I må nu tage skridt til handling, for jeres valgte regeringsfolk, kongresmedlemmer osv., har overgivet jer, på grund af deres egen fejhed og fordærv. De har, sammen med præsident Obama, gjort sig fortjent til jeres foragt og vrede pga. deres feje opførsel.

Der er løsninger forhånden. Wall Street må omgående lukkes. Der skal ikke betales en øre mere for at redde disse forbrydere! Kongressen må fjerne Wall Street-marionetten Barack Obama fra embedet, gennem en rigsretssag eller ved at påkalde det 25. forfatningstillæg, der fastsætter bestemmelser for fjernelsen af en præsident fra embedet, når denne præsident er mentalt uskikket til at fortsætte sit hverv. Glass-Steagall må omgående genindføres og en række initiativer må tages, der alle er modelleret efter det, som den store, amerikanske præsident Franklin Roosevelt gjorde i løbet af de allerførste måneder af sin embedsperiode, for at skabe millioner af produktive jobs, genopbygge nationens kollapsede infrastruktur og genrejse nationens værdighed.

Kongressen kan i løbet af få timer tage skridt til disse handlinger, men de vil kun handle i tide, hvis I vågner op og kræver det.

Alternativet er Helvede på Jord, fra og med det nye år. Er I, jeres venner, jeres naboer, i besiddelse af det moralske beredskab, der skal til for at overleve? Det er det spørgsmål, der er på bordet her, denne Juleaften, 2015.

Matthew Ogden: Lad mig nu introducere Jeff Steinberg fra Executive Intelligence Review (EIR), der i større detaljer vil gennemgå diskussionen med hr. LaRouche her til morgen.

Jeffrey Steinberg: Tak, Matt. Der er et par andre [kan ikke høres; 09:33] for jeg tror, at billedet af det finansielle [kan ikke høres; 09.39] er tydeligt. Mange mennesker derude har allerede fået farten af det; men det vigtigste er, at det er en umiddelbart forestående situation. Det er en situation, der vil eksplodere på ethvert givent tidspunkt, når vi først kommer over den 1. januar; en dato, hvor vi netop har meddelt nogle af de særlige begivenheder, der vil finde sted i de første dage af det nye år. Når alt er medregnet er der en spillegæld på mere en 1,5 billion dollar, der er akkumuleret siden vi havde krisen i 2008; og det hele er en tidsindstillet

bombe. Eksplosionens epicenter er USA og Vesteuropa.

Der er yderligere et par elementer, der må med i billedet, for at I, det amerikanske folk, kan få en komplet vurdering af, hvor kritisk det øjeblik er, som vi er nået til. For det første må man stille det spørgsmål, om Islamisk Stats angreb i Paris den 13. november, og senere i San Bernardino, Californien, repræsenterer en Rigsdagsbrand-begivenhed i det tidlige 21. århundrede. Vi ved, at disse jihadistiske netværk er blevet skabt og promoveret af førende nationer i denne vestlige kombination; startende med briterne og med Saudi Arabien. Der er fraktioner her i USA, der har været udtrykkeligt indblandet – al-Qaeda, Nusra Front, Islamisk Stat – alle på vegne af et engagement for, blandt andet, at vælte Assad-regeringen i Syrien. Så det, vi i realiteten ser på, er en kapacitet, der er blevet udløst i Europa og USA under visse vestlige kredsers kontrol; og hvis hensigt det er at skabe de omstændigheder, under hvilke den form for politistat kan etableres, som vil være nødvendig for at takle det sociale kaos og for at gøre fremstød for en global konfrontation, der er umiddelbart forestående.

For det andet, så afslørede de andre begivenheder omkring COP21-konferencen om global opvarmning, at Pavestolen, selve Paven, var blevet kapret af en person, som kun kan beskrives som en satanisk person – John Schellnhüber; en ridder af Det britiske Imperium, hvis politik, der nu er blevet vedtaget af Paven, ønsker at se det store flertal af menneskeheden elimineret gennem en række [kan ikke høres: 12:37] i kombination med faren for krig og i kombination med de økonomiske katastrofer, som allerede er i gang med indgangen til denne nedsmeltnings-periode, lige efter den 1. januar.

Pointen er, at man har løjet for jer, det amerikanske folk; jeres folkevalgte regeringsfolk har svigtet jer ynkeligt. Og nettoresultatet er, at der, ét minut i midnat, ikke foreligger nogen forpligtelse over for jer til at tage skridt til den form for afgørende handlinger, der nu kræves som en bydende

nødvendighed. Kongressen kan vende tilbage til Washington [fra juleferie, -red.], men vil kun gøre det, hvis I skræmmer livet af dem; hvis I rejser jer i denne juleferie og kræver, at de tager skridt til at foretage den form for nødhandlinger, som er det eneste handlingsforløb i dette øjeblik, der kan afværge denne absolut katastrofale situation, der potentielt blot ligger timer eller dage ud i fremtiden. Kongressen kan vende tilbage til Washington og nægte at betale Wall Streets gæld. Der er intet at være bange for på Wall Street, for de er håbløst og uafvendeligt bankerot. Det er frygten for det ukendte, der får medlemmer af Kongressen til at kapitulere og tillade Obamas præsidentskab, som er en hån mod nationen, at fortsætte; og til at tillade Wall Street fortsat at diktere betingelserne i Washington.

Vi er nu ved et punkt, hvor konsekvenserne af at tolerere disse handlinger og denne politik og disse politiske personer udgør USA's undergang, såvel som også hele det transatlantiske områdes undergang og muligvis også verdens undergang, hvis vi degenererer til omstændigheder med atomkrig. Så dette er et ekstraordinært øjeblik; og det er noget, der kræver handling fra ledende borgere i denne republik. Jeres folkevalgte repræsentanter, og først og fremmest USA's præsident, har opført sig som britiske forrædere, og ikke som de patriotiske personer, der skal forestille at gøre tjeneste i landets højeste embeder.

Det påhviler således os at tage skridt til de handlinger, der i dette øjeblik kan synes at være højst upraktiske; men som i virkeligheden er de eneste praktiske forholdsregler, hvis vi ønsker at overleve og få fremgang i dette nye år, vi har for os. Løsninger ligger parat; erklær Wall Street bankerot – det er allerede gået nedenunder og hjem. Lancer den form for lovgivningsmæssige initiativer; vi så, hvor effektivt det var fra Franklin Roosevelt-præsidentskabets allerførste øjeblikke. Politikken dengang tilbyder os retningslinjer for handlinger, der bør udføres i dag! Af sig selv vil Kongressen ikke gøre

det; det har de vist ved at flygte ud af Washington i sidste uge. Jeg vil blot afslutte med at sige, at den dag, Washington (regeringen, Kongressen) forlod byen, var jeg i D.C. på Capitol Hill; jeg talte personligt med mindst 40 individuelle medlemmer af Kongressen. I hvert eneste tilfælde var de fuldt ud klar over nedsmeltningen af junk-obligationerne; af de andre økonomiske katastrofer; af den umiddelbart forestående nedsmeltning af sektoren for skiferolie og -gas; og dog tog de benene på nakken. De ignorerede og undveg det ansvar, der påhvilede dem. Det påhviler derfor nu os, og jer, at konfrontere virkeligheden direkte; og tage skridt til den form for nødhandlinger, der kan redde dagen, selv på dette fremskredne tidspunkt.

Matthew Ogden: Mange tak, Jeff. Hvis man tager fortilfældet fra 1933 og ser på den kendsgerning, at med det, som var det hidtil største finanskrak i den transatlantiske verdens historie, og fascisme fejede hen over Europa. Og i det vakuum, der ville have eksisteret, hvis ikke Franklin Roosevelt havde været præsident og havde gennemført de nødforanstaltninger på dette tidspunkt for at lukke Wall Street og mobilisere det amerikanske folks produktive evne, kunne fascisme meget vel også være kommet til Amerika. Så med studiet af dette fortilfælde bør vi tage meget alvorligt det, som hr. LaRouche har gjort i løbet af det seneste års tid for at mobilisere det, der udgør en lederskabskerne det sted, han kalder et gearingspunkt eller et omdrejningspunkt for den mobilisering, der er nødvendig for at ændre politikken, og det sted er på Manhattan i New York City.

De af jer, der havde lejlighed til at lytte til LaRouche Policy Committee sidste mandag, vil vide, at hr. LaRouche lagde meget stor vægt på en række musikalske opførelser, der fandt sted i New York City i sidste weekend. Det var to opførelser af Händels *Messias*, der blev sponsoreret af Schiller Instituttet og medsponsoreret af Fonden til Genoplivelse af Klassisk Kultur. Dette vi Diane [Sare] sige

mere om. Dette var programmet. Den første opførelse blev afholdt om lørdagen i Sacred Heart Kirken i Brooklyn; og den anden blev afholdt om søndagen i Manhattans Upper West Side i All Souls Unitarian Kirken. Jeg vil derfor gerne introducere Diane Sare, som vil sige noget mere om betydningen af disse begivenheder, og hvad implikationerne af det, der i øjeblikket sker på Manhattan, er for fremtiden.

Diane Sare: Hej. Jeg kan sige, at disse to musikbegivenheder var fuldstændigt ekstraordinære med hensyn til kvalitet og effekt. Denne effekt er, at hr. Larouche for lidt over et år siden, i oktober 2014, besluttede at genoplive vores organisation i New York City. Dette er meget vigtigt i USA's historie, for det var med New York City som udgangspunkt, at Alexander Hamilton førte en afgørende kamp for at forene De forende Stater imod forkæmpere, som Thomas Jefferson og andre, for delstaternes rettigheder; sidstnævnte, som i dag er blevet nedarvet i form af Wall Street og Det britiske Imperium. Der er derfor en afgørende rolle, der skal besættes; og dette kan man se i befolkningen i New York City – Jeg kom til at tænke på det, som Jeff netop henviste til, med ISIS osv. – og man har disse 11. september-terrorangreb. Det var meningen, at det amerikanske folk skulle jages ind i regimeskift og krig med Irak, Libyen, krig overalt; og befolkningen i New York City afholdt en af de største demonstrationer i landet imod en invasion af Irak, i 2003, under Bushregeringen.

Vi befinder os nu i et lignende, farefuldt øjeblik, hvor befolkningen over hele landet er tilbøjelig til at være dybt pessimistisk. Vi har haft 15 år med Bush og Obama; levestandarden er kollapsede; en halv million midaldrende amerikanere er døde, unødvendigt. Man får meget ofte en pessimistisk respons; jeg er sikker på, at alle her har oplevet at tale med deres nabo, deres venner. »Vi må smide Obama ud af embedet; vi må få Glass-Steagall; vi må organisere et transkontinentalt jernbanenet i USA; fusion.« Folk siger, »Åh, det kommer aldrig til at ske. Åh, det kan man ikke

gennemføre; åh, de er alt for korrupte.« Jeg ville sige, at dette meget ligner den kamp, som George Washington i 1776 stod overfor, han, der havde tabt samtlige slag fra Uafhængighedserklæringen og frem til jul. Og den daværende befolkning i USA var ikke i overvældende grad for at bryde fri af Det britiske Imperium; de fandt, at det ikke var umagen værd. New Jersey, som var det sidste sted, hvorfra han havde trukket sig tilbage for at krydse Delaware-floden, var fuldstændig under de hessenske lejesoldaters og Toriernes kontrol; hans beslutning om at krydse Delaware-floden Juledags nat (den 25.-26. december 1776, -red.) var derfor ikke alene anti-pragmatisk, men gik også imod den daværende offentlige mening. Men han vidste, at dette måtte gøres; og det lykkedes ham at fremkalde en bestemt, inspireret respons fra de lasede, forfrosne, forarmede soldater, som han anførte.

Manhattans befolkning er måske ikke så faldefærdig som George Washingtons hær dengang var; men vi har alle været underkastet en utrolig kulturel og moralsk fordærvelse, der, som hr. LaRouche har omtalt, kan ses i ungdommen osv. Så, måden, vi arrangerede disse koncerter – den i Brooklyn fandt sted i en historisk, gammel kirke, der var tæt knyttet til kredsen omkring Moder Cabrini, hvis folk er bekendt med hende; hun organiserede de italienske immigranternes ankomst til USA; hun etablerede børnehaver, skoler og hospitaler og alt sådan noget. Koncerten på Manhattan fandt sted i All Souls Unitarian Kirken, der har en bestemt arv med støtte til Unionshæren, hospitaler og genopbygning; og senere, med borgerrettighedsbevægelsen. Vi gik ind i lokalsamfundet og organiserede for en opførelse af Händels *Messias* i den rette, videnskabelige Verdi-tone; den blev holdt sammen af et kor, der bestod af folk fra New York City og vore Schiller Institut-aktivister fra New York, New Jersey, Virginia. Matt, du spillede basun i orkesteret; men det var en del af, at befolkningen kom sammen. Mange af folkene blandt publikum var folk, der havde været rundt om koret og besluttet, at det måske ikke var noget for dem, men at de ønskede at engagere

sig i dette. Så vi havde over 1.000 mennesker, der kom til koncerterne. Og responsen – for det første skabte den sænkede tone (Verdis oprindelige tonehøjde) og det arbejde, som John Sigerson har udført mht. spørgsmålet om placering, en meget tydelig forskel. Og publikums kommentarer – vi bad folk om at give os deres kontaktinformation, fortælle os, hvordan de fandt ud af, at denne begivenhed fandt sted, og tilføje deres eventuelle kommentarer. Folk sagde ting, som »Vi hørte koret på en måde, vi aldrig før har hørt; lydens egenskaber var meget varmere, end vi havde forventet. Det var professionelt.« John [Sigerson] påpegede, at vi på en måde står over det professionelle niveau, fordi vi ikke er interesseret – det er sådan lidt en antiseptisk idé – men dette er menneskelig indgriben, der samler befolkningen. Meget lig dengang Händel skrev og opførte *Messias*; den første opførelse fandt sted i Dublin, Irland. Og det skete for at adressere spørgsmålet om fattigdom og for at rejse penge til et børnehjem for forældreløse og lette gældsætning.

Amerikaneren Alexander Hamilton var en del af kredsen omkring Jonathan Swift og andre; og Benjamin Franklin skulle angiveligt have deltaget i en opførelse af *Messias*, der blev dirigeret af Händel selv. Så selve dette musikstykke, dets idé, forbindelsen mellem mennesket som Skaber, mellem menneskeslægten og universets skabelse; og en fejring af dette, er, hvad vi har presserende behov for, for at samle befolkningen. Og [vi har behov for] at skabe en kvalitet af lederskab, der på en moralsk måde kan respondere til denne krise; i modsætning til den afskyelige opførelse hos denne stinkende flok feje personer uden mod i Kongressen, der, som Jeff netop har beskrevet, *vel vidende*, at kollapset stormede frem, ville storme hjem for at holde juleferie snarere end at blive og tage initiativ til de nødvendige handlinger for at beskytte den amerikanske befolkning.

Så en proces er nu blevet sat i gang, som må optrappes i tempo; vi kan ikke give den lov til at udvikle sig i det

nuværende tempo, som er fint, bortset fra, at hele systemet er klar til at bryde sammen den 1. eller 2. januar. Så spørgsmålet handler om at tage denne styrke og dette princip og bruge det til at samle vore styrker i hele USA, og i hele verden, for at adressere den situation, som menneskeheden i dag står overfor.

Matthew Ogden: Mange tak. Videoen og lydbåndet fra den ene eller begge disse koncerter, der fandt sted i New York i sidste weekend, skulle være tilgængelige meget snart; og vi vil opfordre alle til, at dette må være en del af det, de foretager sig i løbet af de allernærmeste dage. En lille rettelse: Det faktum, at Benjamin Franklin skulle have været til stede under en opførelse af *Messias* dirigeret af Händel selv, er tilsyneladende ikke helt bekræftet; vi ved imidlertid, at han faktisk var til stede under en opførelse af *Messias*. Jeg mener, at Händels revolutionerende opråb til handling, »Lad os sønderbryde båndene, og kaste deres åg af os« (eng.: »Let us break the bonds asunder, and cast their yokes from upon us«), er noget, der blev aktuelt under Benjamin Franklins og George Washingtons Amerikanske Revolution. Så det er et meget passende kampråb for i dag.

Jeg vil gerne appellere til alle om at tage teksten til det flyveblad, som jeg oplæste i begyndelsen af denne udsendelse, »Nytårsbudskab: 1. januar 2016 er dommedag! Kun et initiativ som Franklin Roosevelts kan redde os« og uddele det så vidt omkring, som I kan i de kommende dage. Dette bør være samtaleemnet ved familiemiddage og andre begivenheder, der finder sted i løbet af de næste 24-48 timer. Og være en del af diskussionen, der finder sted i de næste minutter. Lige efter denne udsendelse kommer der kl. 9pm Eastern Time en live nødudsendelse af 'Fireside Chat' med hr. LaRouche, som diskuterer med det amerikanske folk. Dette finder normalt sted torsdage, men man kan deltage, hvis man har adgangsnummeret.

Jeg mener, at vi meget klart har fremlagt billedet. Den 1. januar er i realiteten en deadline; der er

betalingsstandsningen på det puertoricanske lån, der er Ukraines betalingsstandsning på deres russiske lån på 3 mia. dollar, der er blevet promoveret af IMF og USA som en direkte provokation. Og der er en deadline den 1. januar, hvor de nye bail-in-love træder i kraft i Europa; bail-in-love, der allerede har dræbt mennesker i Italien og har eksproprieret 10.000 italienske indskyderes penge i dette område. Der er sammenbruddet i sektoren for skiferolie og junk-obligationsboblerne. Der er allerede tab for hundredetusinder i Canada; dette kommer til USA. Alt dette bryder sammen nu; og de nødvendige forholdsregler og løsninger er forhånden. En omgående lukning af Wall Street, en omgående reorganisering af hele dette bankerotte finanssystem gennem Glass-Steagall; en omgående mobilisering af hele den amerikanske arbejdsstyrke, meget ligesom Franklin Roosevelt gjorde det; fjernelsen af denne krigsmager Barack Obama fra embedet, og at håndtere den kendsgerning, at hele det transatlantiske område bliver domineret af et britisk monarki, der er besat af den folkemorderiske idé, at vi må reducere verdens befolkning og kaste mennesker tilbage til en dyrisk tilstand.

Så dette er virkeligheden ved slutningen af 2015 og i de første timer af 2016. Og det påhviler jer at tage det, der er blevet fremlagt her i aften og handle på det omgående; alle redskaberne er tilgængelige for jer. Vi beder jer indtrængende om at gå direkte fra dette webcast for at deltage i live-diskussion med hr. LaRouche under 'Fireside Chat'-udsendelsen, der starter om få minutter.

Jeg vil gerne takke alle for at være med os her i aften; og jeg vil gerne takke både Jeffrey Steinberg og Diane Sare for at være vore gæster ved denne udsendelse. Bliv på kanalen og lyt til larouchepac.com i den kommende tid.

Nyhedsorientering december 2015:

GLASS/STEAGALL – ELLER KAOS!

*I denne nyhedsorientering har vi valgt at bringe en række uvurdelige, strategiske vurderinger vedrørende kampen imod Islamisk Stat, flygtningekrisen i Europa og det igangværende finanskollaps, som er fremkommet i løbet af december måned på de ugentlige webcast, der finder sted hver fredag aften amerikansk tid på www.larouchepac.com. LaRouchePAC er en amerikansk politisk aktionskomité, grundlagt og vedvarende inspireret af den amerikanske økonom og statsmand, Lyndon LaRouche. Jeffrey Steinberg (t.v.) er en ledende medarbejder til Lyndon LaRouche og er også efterretningsredaktør for tidsskriftet *Executive Intelligence Review*. Ben Deniston er leder af LaRouchePAC's Videnskabsteam.*

Download (PDF, Unknown)

**Lyt til Händels Messias,
opført af Schiller**

Instituttet i New York City, 20. dec. 2015

Opførelsen fandt sted søndag den 20. december 2015 på All Souls Unitarian kirke i Manhattan, NYC. Schiller Instituttet og Organisationen for Bevaring af Klassisk Kultur stod for koncerten. Koret bestod af medlemmer af Schiller Instituttet samt venner, der har dannet et "community" kor; musikerne var sammensat af både medlemmer af Schiller Instituttet og professionelle, og fire professionelle solister deltog også.

Dagen inden blev koncerten holdt i en anden kirke i NYC, og der var ialt flere end et tusinde publikummer.

Første del

anden del

Programmet

Leder, 21. december 2015: Fjern City of London, eller sammenbruddet vil være uden

for kontrol

Under diskussioner med sine kolleger søndag aften opsummerede Lyndon LaRouche den globale, strategiske krise i præcise vendinger: Londons og Det britiske Imperiums magt må omgående elimineres, eller også vil hele det transatlantiske område, med start i USA, hastigt styrtdykke ud i et ukontrollerbart kaos. Forholdsregler til kontrol må indføres, og dette betyder, at Det britiske Imperiums magt, der kontrollerer Obama, må fjernes.

Problemet er, at ledende personer i regeringsinstitutionerne i Washington, med start i den amerikanske Kongres, der allerede burde være trådt i aktion imod Obama, ikke har handlet. Obama leder stadig sine tirsdagsmøder for (drone-)drab, på trods af den kendsgerning, at hans tilstand er under hastig degeneration, i accelererende tempo. Det britiske monarki er fortsat den institution, der regerer over det transatlantiske område.

LaRouche bemærkede, at Rusland er anderledes, og Kina er også anderledes. Det er nationer, der samarbejder, og ser hen til en udvidelse af deres samarbejde. Men der er alvorlige problemer, med at skaffe tilstrækkeligt med vand og mad til en begyndelse. Rusland og Kina er i dag de eneste, virkelige magter, der potentielt set handler imod Det britiske Imperiums stadigt eksisterende magt, og imod deres redskab, præsident Obama.

I realiteten, erklærede LaRouche, så har kræfterne bag 11. september (2001) magten over USA. Der har været et utilstrækkeligt angreb imod det anglo-saudiske apparat, der stod bag 11. september. Som følge heraf har de kræfter, der repræsenteres af Bush og Obama, fået fribillet til at handle. Hvis arven efter det britiske monarki og dets Bush- og Obama-operationer kan knuses, kan USA og store dele af den øvrige verden reddes.

LaRouche understregede, at centrum for kampen imod det britiske tyranni, der repræsenteres af Bush og Obama, skal findes på Manhattan og nærmeste omgivelser. Denne pointe blev tydelig i denne weekend gennem to koncerter, der blev afholdt af Schiller Instituttet, der præsenterede Händels Messias i Brooklyn og Manhattan. Alt i alt blev de to forestillinger besøgt af flere end 1.000 mennesker, med kun ståpladser til begge forestillinger. Den strøm af støtte til forestillingerne og til ideen om forbindelsen mellem klassisk kultur, videnskab og den politiske kamp for en genoplivning af Det amerikanske System, illustrerer den kendsgerning, at der i den amerikanske befolkning er en kerne, centreret omkring Manhattan og dele af det nordlige Californien især, der kan redde nationen. Disse områders førende borgeres særlige egenskaber kan spredes i hele landet, men kun med fokus på ånden og aktiveringen fra Manhattan.

Nedsmeltningen af hele systemet er i fuld gang. Det globale blodbad kan udelukkende standses af et gennembrud i USA, med start i fjernelsen af Wall Street og genindførelsen af Glass-Steagall. Dette må ske inden krakket finder sted, og det kunne ske, hvornår det skal være, fra nu af og fremefter. Dette er ikke et 'hype' eller et slogan. Den 1. januar 2016 træder reglerne for bail-out i kraft i Europa. Samme dag vil Puerto Rico gå i betalingsstandsning med de første 1,4 mia. dollar i gæld til gribbefondene.

Enten får man Glass-Steagall vedtaget nu, eller også vil følgen blive kaos i hele det transatlantiske område, og under disse omstændigheder er det næsten sikkert, at kræfterne i Det britiske Imperium vil satse på krig med Rusland og Kina.

Tema: Den Islamiske Renæssance var en Dialog mellem Civilisationer

Som Lyndon LaRouche beskrev sagen med sine medarbejdere for nylig, så er et uddannet samfund et, hvor, selv om det store flertal ikke selv er genier, så har samfundet visse kvalificerende intellektuelle og moralske evner, og de ved, at de må se op til historiens og nutidens genier og vandre i deres fodspor. De største muslimer i renæssancens periode så hen til de store genier i andre kulturer, som grækerne, og lærte af dem – men frembragte i processen deres egne genier. Vi bør alle se op til dem og vandre i deres fodspor.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Leder, 13. december 2015:
Lyndon LaRouche: Alt, hvad
der er vigtigt
ved mennesket, kan reduceres**

til kravet om, at mennesket må udvikles til et højere niveau af selvudvikling

Lyndon LaRouche: Men pointen her er altid, at menneskeslægten ikke er en (automatisk) selvudviklende personlighed. Menneskehedens skæbne er forbedring af menneskets evner, i den betydning, at mennesket kan forudse menneskehedens evner til at opnå virkninger, som menneskeheden ellers ikke ville være i stand til at præstere. Dette er noget, der går op til et højere niveau end det, vi tænker på som givne kendsgerninger, eller givne former for kendsgerninger.

Alt, hvad der er et vigtigt omkring menneskeheden, kan reduceres til kravet om, at menneskeheden må udvikles til et højere niveau af selvudvikling. Menneskeheden skaber ikke selvudvikling, men menneskeheden kilder potentialet for selvudvikling. Og det er, hvad vi kalder opdagelsen af kreativitet. Og det bedste eksempel på dette, det enkle tilfælde på dette, er Einstein. Einstein gjorde præcist, hvad der måtte gøres: At opdage, hvad fremtiden er, at opdage, hvad menneskehedens muligheder er, for at virkeliggøre intet mindre end noget bedre, som kan forstås i denne sammenhæng. Det er, hvad Brunelleschi gjorde. Det er sådan, det fungerer, og det er den eneste måde, det faktisk virker på tilfredsstillende måde.

Med andre ord, så kommer menneskeheden ikke og siger, »Jeg er et stort geni«. Kommer frem og siger, »Jeg er et stort geni«. Hvad betyder det? Ved hvilken standard opdager man, hvad dette såkaldte geni er? Man ser på Einstein, og man ser på hans største række af udviklinger, og man ser det samme. Man ser det samme tidligere, i Brunelleschis arbejde. Det er alt

sammen det samme. Det er begrebet om menneskehedens udødelighed, at altid gå op til et højere niveau af kreativitet, ikke inden for den eksisterende opfattelse af menneskeheden, men i en opfattelse ud over, for mennesket, ud over menneskehedens tilegnede kundskaber, på det tidspunkt.

Det er fremtiden, skabelsen af fremtiden på et højere niveau. Dette kommer ikke fra mennesket selv. Det kommer fra menneskehedens skæbne som en agent for opdagelse, der når op på et højere niveau end menneskeheden nogen sinde før har nået.

Redaktionens bemærkning: Dagens leder fra LaRouche-bevægelsen er hele Lyndon LaRouches Manhattan-diskussion fra lørdag, den 12. december. Vi har desværre ikke kapacitet til at oversætte det hele til dansk, men anbefaler kraftigt, at man læser/hører hele diskussionen, der omhandler LaRouches pointering af unikke, videnskabelige opdagelser, viljemæssigt udført af enkelte individer, som det bærende element i de periodevise revolutioner, der fører den menneskelige kultur fremad til et højere niveau, og altså ikke er noget, der 'sker af sig selv' som følge af en forud fastlagt 'evolution'. God fornøjelse! (-red.)

Lyndon LaRouche Dialogue with the Manhattan Project, Saturday, December 12, 2015

HUMAN CREATIVE COMPOSITION: ALEXANDER HAMILTON'S MANHATTAN, BRUNELLESCHI'S DANCING ROPE BRIDGE, AND VERDI'S TUNING IN MUSIC

DENNIS SPEED: My name is Dennis Speed and on behalf of the LaRouche Political Action Committee I'd like to welcome you to today's meeting. I believe this is the 27th meeting, but I

want

to say this:

Lyn, everybody today, has or has access at least, on the table in the back, to an {Executive Intelligence Review} magazine

simply entitled "Brunelleschi." Now, our Manhattan Project is over the next week going to go into a new phase, and the music will be leading that. And that musical process, which will reach

a certain level, particularly over next Friday, next Saturday, and Sunday, has already been started here today, by what Diane just did, especially her last reference to the question of the Solar System being inside one's head.

So Lyn, I'd like you to do something today which I'm requesting, which is an opening statement which takes us past the

noise of the Barack Obama apologizers of this week, such as Donald Trump and others; and puts us on a different plane so we

can consider this concept you've put forward about the unity of

the nation, and the need for people, good people, be they Republican, Democrat, Independent, or other, to come together and

accomplish what you've outlined can be done, which is the immediate removal of Barack Obama from office, and the immediate

defeat of Wall Street, but by use of these methods that you had

uniquely pioneered. And the Brunelleschi {EIR} just brought this

to my mind. So I know I don't usually do that, but I'd like to

ask you for an opening statement, and then we go to Q&A.

LYNDON LAROUCHE: Yes, I think the important thing that is for us to consider, is what was actually accomplished with

Nicholas of Cusa, but prior to Nicholas of Cusa, and what preceded that. And therefore, once you place your ideas of judgment in that category, suddenly you find yourself in sort of

a happy state of mind, that you are sure that you're on the right

ground, you realize that there's creativity. And you go through

the Brunelleschi series entirely. And Brunelleschi is a very complex question for people to deal with, who are particularly {ingénues}, because they don't understand it.

But in the time of Brunelleschi's leadership, he was {really a master} in this area. And that was something on which the foundation, of modern civilization, has depended, on the great achievements of Brunelleschi. And everything else followed from

that.

But that's a whole story in itself. It's something, we've just gone through a choral practice, and the idea of a choral practice, which you've just been doing again, on this afternoon,

and what we do in society in general, are one and the same thing.

There has to be a harmonic agreement which is not simply singing

notes one after the other, but going with the idea that everything you've done up to a certain point, requires that you

make an innovation to the next note; and then to make another one, again, an innovation to the next note. And that's exactly

what Brunelleschi did. And the best illustration, is he composed

or constructed, a harmonic chorus, which was {totally beautiful

music, itself}, absolutely beautiful, in his composition, in this small area, that he occupied for this subject-matter.

And

this thing set a standard for all wise people, to look up and see something beautiful.

SPEED: Thank you, Lyn. He's referring to the Pazzi Chapel, I believe.

And I'd like to have us go to the first question, which is here.

Q: My name is J-W-. And I love that we're doing notes, and starting on notes, because my gosh, we've got some crazy notes going on in politics – like Trump and Hillary Clinton. So

who, as a bipartisan coalition, would you see helpful to bringing some harmony in our country?

LAROUCHE: I think, the point is, why not go from, beginning with Brunelleschi; And Brunelleschi was actually the founder of

modern science, in many ways. He did everything, everything imaginable. The list of his accomplishments is immense. But his

building of the Florence Cathedral, that particular construction,

which anyone can see these days, still, this was a magical development, and it reflects his mind.

And what the small occasion that he struck there, in that little temple kind of place the Pazzi Chapel, musical temple, is

one of the most beautiful little things ever produced, and it sets the standards for all kinds of beautiful things, in poetry,

music, and so forth, in general. And so he is one of the great

geniuses who brought the future of mankind into possibility.

Q: [follow-up] In our bipartisan coalition that we would like to see happen in this country, do you see any particular individual that we could anchor in on, and get some better music notation?

LAROUCHE: Well, in terms of my own experience, I search for these kinds of opportunities. And by that I mean, when I'm dealing with something, I don't like to do something I think is shabby, or dull, either one. And therefore I think my impulses always are, to get some element of beauty, that is, but beauty in the true sense, not beauty as some kind of construction. But when you just try to do the things that you think are the next things which should happen, which is what Brunelleschi did, in his practice, If you go back his history. We're doing this now, it's a big story. But what he did, he set up whole systems. Like this idea that of a rope, if you take a rope and you pull a rope across the stream, and the rope has a flexibility in it. So the people who are walking across this rope, from one shore to the other; and this one of the famous things of Brunelleschi, and his treatment of "yes, no; yes, no; yes, no," and so forth, was a typical part of his whole mental life. And he used this to induce people, how to trust a rope system, as you walk as a human being across the rope, from one shore to the next. And people were doing that. In Italy up to the recent time, this thing of the Rope Song, was

a very common feature of the culture.

In other words, you imagine you had two points across a river. You create a flexible structure, of the type Brunelleschi

himself made, developed, designed. And you walk across the thing, and you find that the rope dances. And in order to cross

the river, you must dance, in a sense, across the rope. When you

move on the rope, you change the direction of the rope, in terms

of the walking; and you can think that backwards and forwards, and that's what the Italian standard was. And people up to the

present, or recent time, at least, remembered that song, about the dancing rope. Because there's two points; you have one rope,

with a slack in it, and you're going to use the slack as like a

piece of music. So you step on the rope; now when you make the

next step, you're going to a different point in the crossing of

the rope. The effect is that the rope effectively dances, according to your steps of moving in one direction or the other.

And this is typical of the concept of construction, which Brunelleschi represented.

And up to recent times, people used to sing that song, of the Rope Song, created by Brunelleschi. And this one of the principal methods of demonstration, of what he was trying to convey, to the minds of the people who were actually using that

rope to cross a stream. And that's still a valid thing today, as

even in my youth, or a little bit later, I was part, you know, you would sit there and you were thinking, you were thinking

the
dancing rope; but just imagining that you were walking from
one
step to the next in either direction, in terms of passing over
that rope. And this idea created an idea in the mind of the
people who were walking across this rope, from one point of
departure to point of arrival. And this was an Italian theme,
which dominated everything since Brunelleschi, up to a recent
time, of the dancing rope.

Q: [follow-up] How can we apply that to our bipartisan
issue here, politically, with Trump and Hillary Clinton, and
how
can we...?

LAROUCHE: Very easily, just do it. The way to do it is,
you go backwards. What you do is, you construct the
experiment.

Now, Brunelleschi did a lot of that. Everything that he did,
including the whole development of the chapel that he created,
he

did everything that way. And so therefore, everything worked.
He built the whole structure of the tower was based on
creating a shell which had a space, a shell within a shell.
And

I and my wife Helga walked up that system, inside the shell.
You

have also in the Italian music records, the same thing, you
have

the choral presentation there. It was all there. It's still
all
there.

The problem is, you don't have a population today which has
that sense of experience. And the best thing we can do, is to
take Brunelleschi's old work, including the tower that he
built;

and that will give you an education, because you are forced to

follow a certain ropes, with values. And you realize that your music is the way the rope moves when you walk across it. And by designing that thing as what you can do in music, is the same thing. You can change the character of the rope, and that will change the tune of the walking of the rope, across the stream.

Q: [follow-up] Sounds good to me. Thank you very much!
[applause]

Q: Okay Mr. LaRouche, it's a pleasure to actually be here, actually meet with you, and not to mention that singer-songwriter

Mariah Carey will perform here at the Beacon Theater tonight. And so it's a pretty wonderful experience, you know, to learn more of the notes that take you back to high school, with the music notes that we just pronounced here.

Basically, my name is C-J-, and I'm actually an owner of a law firm. And so basically my primary concern is, basically on

regards of Barack Obama, our President, who is supposedly in violation of the 25th Amendment. So I wanted to know, basically

in order to require more of my students, and to teach more of my

law students in more with regards to the 25th Amendment; and as

far as the Congress, who, as far as not producing any functioning

or producing any reins, on his behalf as far as not contributing

to him violating the 25th Amendment, and as far as them not per

se doing anything in regards of him moving in directions away from Constitution, or violating the Constitution. What do you

think on that?

LAROUCHE: I looked, as to Obama's function, was the beginning of his career. And I looked quickly at what he was up

to. I had a large core group was gathered around me on this business. And I launched the identification of what Obama meant,

and before the end of the week, I had Obama's number. And my justness on his number was never lessened; I was right from the

beginning. {He only became worse.}

And if we want to have a civilization, you must remove any leadership, which corresponds to that of Obama. He is identical

with the idea of a Satanic mentality. I think there are certain

Roman emperors, Nero, for example, who would fit exactly what Obama represents today.

Q: [follow-up] Definitely. So do you think that him and the British Crown are affiliated with each other, as far as coinciding with each other?

LAROUCHE: They're identical. The Roman legacy, that is the ancient Roman legacy, is still the foundation of the British System.

Q: [follow-up] Definitely.

LAROUCHE: It's evil.

Q: [follow-up] So, what do you think as far as Congress? And what is their functional role because of him violating the 25th Amendment to the Constitution?

LAROUCHE: It's obvious. Mankind has to create. Mankind is not something that is going to be fixed. This is stupid, the way

it's done. And the ignorance with which people approach the subject, by habit, by induced habit, is really very destructive.

Because mankind is not a self-determining creature. Mankind is a response to the potential of not only the Solar System, but

the Galactic System. Now, here mankind is actually, from our own

experience, mankind has progressed in understanding itself by educating themselves to get these ideas of physical principles,

or what is the effect of physical principles, and to recognize,

that that is the natural tendency. And when you study the Galactic System as such, and the Galactic System is a very large

and varied system. It's an immense thing. We have very limited

actual knowledge of the scope of that principle.

But what we find out, is we find out we can adduce the destiny of mankind from the standpoint of things like the Galactic System. But the Galactic System is only {one part} of a

larger system, which is the whole system of the Solar System and

beyond. And so, therefore, mankind, must come to an agreement with that objective. And you get that with Kepler, Kepler is a

big change in the system, his accomplishments. Then you go to another layer, a higher layer of discovery. From Einstein, for example. Einstein is one of the greatest models for introducing

the concept of what the human mind is properly directed to do.

And we have {not} explored this thing fully. We just know

that mankind is not the stupidity of a single human being. No single human being, per se, is adequate to be a human being.

Mankind must always, be moving in a direction which goes to

mastering challenges, as Einstein did, in his time; is to find a creative pathway, to a higher level than mankind has ever known before.

So mankind is not {sui generis}. Mankind is not something which creates a Solar System per se, but rather mankind adapts to the opportunity of the Solar System and beyond; and mankind is not a self-contained creature. Mankind is a guided creature, which is guided by the heavenly powers, so to speak; those heavenly powers which are way beyond anything mankind had known before. {But}, the crucial thing, if you follow that pathway of improvements, you are acting in {harmony} with mankind's destiny.

Q: [follow-up] I think it's well said. I very much appreciate it, Mr. LaRouche. Thank you.

Q: Hi, Mr. LaRouche, my name is C—. I've been looking into Brunelleschi, ever since you mentioned the triad, with Brunelleschi, Cusa, and Kepler. And one of the things that stood out to me when I was looking into the subject, — you know, with arches, an arch structure is not stable until you put that last centerpiece, the keystone. And with domes that were built in that time they needed the centering, and they were only stable when the keystone was put in place. With Brunelleschi's dome, it never required any of that. It was self-standing throughout the entire process. And there was a contemporary during that time who described that, because he

grew

up watching Brunelleschi do this incredible thing, and he described it such that the catenary effect allowed for every brick to be a keystone. I was wondering if you could maybe elaborate on that?

LAROUCHE: Simply, this is something which I'm very familiar with. I've spent a good deal of time particularly in Italy, when

I was working in that area with some of the people, the Italians

who were gifted Italians at that point; and with their whole system. And this is something which is natural.

But the point here always is, that mankind is not a self-developing personality. Mankind has a destiny of improvement, of man's powers in terms, that mankind is able to foresee the powers of mankind, to achieve effects which mankind

would not otherwise be able to accomplish. This is something which goes to a higher level than what we think of as given facts

or given kinds of facts.

Everything important about mankind can be reduced to the requirement that mankind {must} develop to a higher level of self-development. Mankind does not create self-development, but

mankind tickles the potential of self-development. And that's what we call the discovery of creativity. And the best example of

that, the simple case of that, is Einstein. Einstein did exactly

what has to be done: To discover what the future is, to discover

what mankind's options are, to realize nothing less than something better which you can understand in those terms. That's

what Brunelleschi did. That's the way it works, and that's the

{only} way it really works satisfactorily.

In other words, mankind does not come out and say, "I'm a great genius." And walk out and say, "I'm a great genius."

What

does that mean? What's the standard by which you discover what this so-called alleged genius is? And you look at Einstein, and

you look at his major series of developments, and you see the same thing. You'll see the same thing {earlier}, in the work of

Brunelleschi. It's all the same thing. It's the immortal conception of mankind, to always go to a higher level of creativity, not within the opinion of the existing mankind, but

of a comprehension beyond, for man, beyond mankind's accessed knowledge, then.

It's the future, the creation of the future to a higher level. This does not come from man itself. It comes from the destiny of mankind, as a discovering agency, which reaches a higher level than mankind has ever reached before.

Q: Hi Mr. LaRouche, I'm R- from Bergen County, New Jersey.

I apologize if I am a little bit disorganized today. But it was

last night that I came across Jeff Steinberg's excellent presentation last night [in the Friday Webcast], and an article

from LPAC brought my attention to a new development in the Congress called H.Res.198, submitted by Mr. Yoho. And to me, I

would like to get your thoughts on this, but to me this is an extremely interesting development, where the purpose of the resolution is to define impeachable high crimes and misdemeanors.

Without reading a lot of it, it says that: "The absence of impeachment standards creates an appearance that [as read] impeachment is a partisan exercise, which undermines its

legitimacy and deters its use; and whereas the impeachment power

in the House of Representatives is a cornerstone safeguard against Presidential tyranny..." etc. And then they go through and define the Presidential impeachable offenses, and it's pretty

amazing when you read down the list, because there's nothing in

the list that hasn't been violated numerous times, by the last two Presidents. For example, initiating war without Congressional approval, killing American citizens, failing to superintend subordinates guilty of chronic Constitutional abuses

– the list goes on and on and on. You can read through it and see, there are probably hundreds of instances, in which all of these conditions have been violated by the last two Presidents.

But it raised to me, the question of why has Congress held back? I mean, it looks to me like there is some kind of emerging

consensus, in some sense coming into existence, which is reflected by this H.Res.198. But I went back and re-read the Preamble to the Constitution, and I asked myself, has Congress actually defended any of these conditions in the Preamble to the

Constitution? "In order to form a more perfect Union." Has Congress helped to form a more perfect union? I don't think so.

"Establish justice?" Have they been defending justice? Not with

regard to Wall Street, for example. "Ensure domestic tranquility"

– we're not seeing a heck of a lot of domestic tranquility these days. "Provide for the common defense?" are they doing that

with the rise of ISIS? "Promoting the General Welfare?" Well, they sure as heck have {not} done that. "Securing the

blessings

of liberty to ourselves and our posterity?"

Bottom line is, it looks like Congress over the last 15 years has done nothing to defend the Preamble to the Constitution.

So my question to you is, according to the Constitution, does the Congress have the obligation to meet the requirements of

the Preamble, or is that an option for them?

Beyond that, it looks like, if these diverse elements, come into the existence in the Congress, as reflected by Yoho's House

resolution, it seems that LPAC, in that case, plays an essential

and very important and historic role in being a catalyst to bring

those elements together, to force these issues to be confronted.

LAROUCHE: Let's take the case of Thomas Jefferson. Thomas Jefferson was the force of evil working against the foundation of

the United States. And since that time, there have been a great

number of Presidents of the United States, who have, like Jefferson, maintained a commitment to this evil, or relative evil, at least. And this has been the dominant feature among the

Presidencies of the United States; and by the local states in particular. The Southern states in general are hopelessly degenerate in these questions.

And the very best of our Presidential system of recent vintage, is a number of Presidents, who typify the effort, to bring about – . But then you find out that the President of the

United States, while Franklin Roosevelt seemed to be a great genius, but when the new election came, he was replaced by the

FBI, the development of the FBI. Once the FBI was set into motion, the corruption of the United States was, consistently, but irregularly, going in a direction: {downward, downward, downward, downward.}

Now therefore, in this situation, we have to operate on the basis, of understanding a universal principle which was already

grafted, in at least its raw essence, by the founding of the United States. And what you have from our great first leadership

of this thing, which led to bringing of the Washington institution as a President, from that point on, was being savaged

in one degree or another, ever since.

Now, if we understand what the original principle was, and understand the measures by which you can test the principle, that's the only solution that we have. We have to go back to the

original Constitution of Alexander Hamilton, in particular.

Hamilton had the most precise insight into what these principles

meant. Like the four first measures on economics. And if you look at his four cases, and apply that, that would be sufficient

to demonstrate what the inconsistency is of most practices since

that time from more or less evil, or just stupidity.

So the point is, if we understand that principle, we have a guide to clean up this mess. Now, of course, Obama we have to get rid of entirely; the Bushes—you have to burn the Bushes.

God says burn the Bushes. Get these Bushes burned out and {clean

it up}. And we need to have a Presidency which finally says, no,

{we are not going to go one step further, in this kind of monstrous behavior, which we have been doing as a nation up and

down in various ways, during the best of time.}

We've come to a point of crisis, and it's a crisis which deals with the question of the United States and other nations of

the planet as a whole. We have to bring a new condition among nations. We're working on a fight on this for China; we're trying to rebuild India's prospects; we're looking at efforts in

Japan; we're looking at new canal systems, which are major canal

systems, and all kinds of things. We're also working on recognizing that mankind, is not a creature limited to the Earth

as such—that we also have to respond, to what are the implications of the Earth existing within this system, including

the aquatic system, like the Galactic System. And these are factors which mankind must take into account.

The most efficient example is that of Einstein. Now

Einstein was absolutely unique, among all the people of his time,

absolutely unique. It was the time in the 20th century, when the

20th century was going through a process of early disintegration

and degeneration; and it's been going more and more deep into degeneration ever since. So we have to stop the process of degeneration, which has been given to us, by recent authority, since Franklin Roosevelt's birth. And we have to {exactly} put

into a new conception of mankind, which is a knowledgeable accord

with what mankind should be. It's not a perfect one, but it's a

knowledgeably sound one, which will lead hopefully, to more and

more improvements of man's role inside the Solar System,

inside

the Galactic System, and beyond. We have to discover the mystery

of what the purpose of the existence of mankind is in the universe, and follow that pathway.

Q: Hi Mr. LaRouche. [E-B-] I would like to ask you, if Sen. Bernie Sanders, the Senator from Vermont, becomes the Democratic Party nominee for President, would you be able to support him? Would you be able to work together with him, if he

becomes President?

He is saying that we must bring back Glass-Steagall, and that we must divide the wealth of the nation evenly. He's against the rich corporations getting away with the tax loopholes

and not paying any taxes at all or very little taxes. And Senator Sanders is for the working class families and for the middle class. So I'm just wondering, do you think he would make

a good President? Would you be able to work together with him and advise him?

LAROUCHE: Absolutely not! Absolutely not. He's a fraud.

We've got another candidate up there, who is much capable, and much more intelligent, who is also hesitating on the edge on

this thing. But the problem is that we don't have any prospect,

a functional prospect, to create a new Presidency. Now we could

create that. And I'm aware of means by which we could create that, with the existing institutions of government, that is the

foundations of our Constitution. And I think O'Malley would be a

more likely candidate than anyone else on the screen right

now.

There are other people—you know, I've supported Ronald Reagan; I was actually a part of his team, for a time. And then they got me out of there, because they wanted to get me out; they wanted the Bushes in there. And since then we've been living in the Bushes. Which means that everybody who's been functioning since Ronald Reagan was shot—he did survive—but he was shot by a member of the Bush family. And therefore everything has been backed down.

I was assigned, I was in the last two terms of the organization. And I was sent in to become, together with a great Einstein tradition figure, with two of us—Teller. Teller and I

were actually collaborators in this thing. And we had been collaborating ever since, for most of the decade.

And so we went with this, and we came up with a good program. But what's happened is that—what happened with Reagan,

when Reagan got shot, is that the Bush family interest took over,

heavily, and since that time we have not had a good Presidency in

any sense, since that time. We had Bill Clinton, who was the only approximation of that, and he had problems of getting his own government into shape. He never did get a full government,

because his Vice President was a foul ball. And I worked with him, closely on some of these projects. And so I know what Bill

Clinton was capable of, and I understood what Reagan was capable

of. But that was a turning point. And that was the turning

point

that I experienced.

And since that time, {there has been no good President}, or Presidential candidate of any function in the United States.

And

our issue now is, to define what the requirements are of a valid

President of the United States, which is not an offense against

the foundation of the United States, from, shall we say, the great leader from New York.

And he {founded} this nation. He actually pulled it together, and got George Washington to pull it together, too.

And that's how we got a United States. And we have been generally drifting up and down, ever since ever since the course

of time.

But we can do it. {We can do it.} We have better resources than ever before. But only a few of them have them. Our job is

to spread, the knowledge, that we have, and to spread it to more

people, to create a unity of understanding, among the people of

the United States and elsewhere.

Q: Hi, Lyn, how's it going? We've been doing a lot of work in Brooklyn on this Italian question, back to the Italian standard we were discussing before. And quite generally we've been working to push the Verdi tuning more prevalently amongst a

lot of thee older Italian opera singers. In fact, one of these

Italian opera singers we met with earlier in the week, when briefed on our mobilization around the Verdi tuning, she was very

moved; it wasn't like—she didn't just respond to the fact that

the Verdi tuning was just a better way of singing. But she got very moved because she knew that, "Ah, now you guys can do the {Va Pensiero}. And I can help teach you the {Va Pensiero}." So she was moved on that level, that now we can actually communicate the {idea} of the piece itself. That same type of resonance around the music question, around the Verdi tuning is similar to what we're getting in the response around even concert we're doing with the {Messiah} in Brooklyn. From the business owners and the people generally in the population, that when we present it from the standpoint that we are going to use this, use the music question as a counter to the homicides, the suicides, the police shootings, the mass killings, people are responding in a similarly moving way. And I just wanted to get your feedback, on what the effect generally this is going to have on the population, generally?

LAROUCHE: Yes, I understand. The point is the Italian standard. Now I had exposed in Italy, and was a participant in a celebration in honor of this work in Italy. And I was a participant in the centenary, in effect, of that period. And what the Italian standard, as defined by that standard, is probably the highest level of principled development of musical development, known to me. If anything matches that, it's not known to me. And so Verdi is the standard for {all good modern music}, as far as I know. The perfections are great. Now the next thing, you would have other things—the Spanish thing is complicated, it's a mess; the French language is a mess,

to deal with in music: it's too much grunting and groaning involved there. And grunting and groaning is not good for the musical mind.

And so what Verdi represented {is} the standard which should set, {by Verdi's strict standards}, as such, is the standard for

{all good music known to me}. If it's known to someone else, we'll have to talk about that. But Verdi's standard, as I experienced it, at the celebration of his achievements—he was then dead, of course; and so, we went to his headquarters where

he had lived; it was still his headquarters. And we had a great

assembly among Italian musicians, and some Italian musicians who

were also functioning from the United States and so forth.

And

we had this great event, celebrating the work of Verdi. And that

standard is still the best.

After the Italian, you have some German work, in terms of poetry and things like that which are better. The French language is a grunting language and it's a very bad language the

way it's used. "Uhhnh, eehnnn, hmm." Spanish similarly; Portuguese similarly. It does not produce good music. And there's some German music which is good, but Verdi is better. The Italian Verdi is much better. That's my knowledge.

Q: [follow-up] Just to follow up on that, what would you say the overall impact is going to have is going to have on the population when we do more of this?

LAROUCHE: We're going to do it. And you know what we're going to do? We're going to take Manhattan – you may be acquainted with that locality. But that locality can be the proper place within the United States as such, within

Manhattan,

within the United States and bring in the Italian standard and the things that portend to the edge, of the Italian Classical standard. That's the way to go.

And my conviction is that if we do that effectively, and we do have some talent which can supply the training of some other

people, who have some skills of their own talent now, and can acquire an improvement, copied on that talent, we can actually change, not only the quality of music, in the United States, and

beyond, we can also create an improvement of the minds, of the musicians, now. Because by doing these things which are themselves beautiful, and true, you make people stronger. You make them richer, in terms of what their lives mean to them and

to the people around them.

So the idea of the retuning, of music – shut down all this crap! Take the real standard required, for competent musical composition, associate yourself with the best people in terms of

musicians, who could help to build the team, of a new musical school, which is founded on the basis of, for example, exemplary,

the Italian school of Verdi, and that itself, will make things

{much} better. It'll make it much better in Italy, too.

Q: [strong accent] When I left Russia, I hoped the end of my life, I live in peace. I found war outside and inside, every time. So I remember now two people, Hitler and Stalin. I spent

50 years learning what happened to them. I'll just take three minutes, not more.

Hitler's performance was based on absolute stupidity, not one reasonable step. When Stalin routed him at Moscow in 1941,

then he understand that the war will be over. After that four years for Hitler, it was an effort to save his war, his Germany

and himself. In 1945, the war collapsed and he collapsed. But Germany remained. It was the strongest nation in Europe, and civilization, and what happened, that such a bastard, that he did.

In 1944, I was small, and my train was travelling from Moscow to the Crimea, across the battle of Kursk. We stopped. I

saw a German cemetery; it was about 2 miles wide and 10 miles long. The crosses, beautiful German crosses, I don't know where

they got the wood [to make them]; these were prairies. And on each cross, a German cask with bullets. That was what you call a

"weapons row" [s/l 50:28.4]. They got territory.

One stupidity after another; miserable country. And the one gigantic, giant, one-sixth of the Earth, and then what happened,

I find very similar now. It's striking similarity!

Again, somebody makes war, and has no idea how it will end.

To start you know; to finish, nobody knows. The Crimea, I lived

in Crimea, but I don't want to continue about that, but I simply

want to tell you what's going on, reminds me of the same damned

situation between Hitler and Stalin. A striking similarity.

A lot of talk, a lot of things, and then a catastrophe. That war,

10 million people; in Russia, 18 million, Germany 12. It was a

[inaudible] and one fool could do it!

What's going on now, you know better than I do. Thank you.

LAROUCHE: Thank you.

SPEED: Lyn, that speaker is someone who, a couple years ago when you were very much emphasizing the danger of nuclear war, after Qaddafi, helped to convey a message. And I'd just like for you and everybody to know, that the idea that we are in the throes of the end of humanity if we don't get Obama out, is very, very well understood by many people in the world. I just wanted to make that quick comment, and ask that the next questioners come up.

LAROUCHE: It registers. I understand this.

Q: Hi Lyn, it's A— here, in New York again. We have, as everyone knows, a weekend of concerts of coming up, and the timing of this is no accident. The crucial importance of it, is obvious to us. I've been, this past week, doing flyer distribution and talking to individuals about the {Messiah} and I can't help but draw that, as confused and as concerned as people are, the personal response I'm getting is a very welcomed and openness to attending. And I think we're going to have a very big turnout, at least from the Manhattan standpoint, and we still have another week of talking to people and making these distributions. And one of the things that's kind of funny to me, in not so much the distributions, but just in conversations with people, we're having a heat wave up here, and several people have said to me — and Im not kidding — “Yes, it's warm and that worries me.”

[laughs] And so, I said, “well, you know, we're singing

Handel's

{Messiah}" – I can't even get into the global warming thing with

them! – I tell them what we're doing, and the response has been

very, very good. This is not just from Boomers, these are younger people; I think the church that we're using is unknown

to me, but very well known to people, and so, there is something

different that is radiating from them. And you oftentimes wonder

if it's you yourself that's kind of seeing this, but I don't think this was there before. And where we are with the silliness

that people believe, and the insanity of the President, even though they won't talk about it, is something that's affecting them. so they're drawn to something like the {Messiah}.

My question to you is, now, once we complete this, I think we're going to be in a very strong position, to catalyze people.

And what is it that we should be looking to do, to make sure that

that happens, and we can make Manhattan really grow?

LAROUCHE: Well, let's go back, that, in October of last year, I made a resolution, to free the United States from the local states within it. And my conception was to look at what was

focussed on Alexander Hamilton, and to take the Hamiltonian principle, which is a very useful one for all of these purposes,

and to say, let us create, again, something which is consistent

with the intention and the legacy of Classical musical composition. And what we did is, we found we were able to influence musicians, some of them who are first-rate

musicians,
performers, and others who are capable to be trained, to join
the
company of musical performers.

The idea is that, and this would go largely to the area of
Manhattan and to certain areas around northern New Jersey,
which

are that; and to some limited degree, to Boston and so forth,
there. So, my view has been, we should go full speed for this
kind of program, on Classical music and related kinds of
things.

And with a great emphasis on the Classical composition work.
That's what we've been doing.

Now, we've got only in motion on this, because we are
bringing people together, who are resolved to carry this out.
The leading group of people around this group, are fully
qualified for that talent. We have had experiments, in
education

experiment, absolutely qualified. We've had successes. We
simply need to get more perfection and more breadth and more
depth in new areas of musical work; and people are coming to
it.

So this is particularly in the Manhattan region.

Now, my view has been, is the idea of the United States as
being the ruling institution, I said, that's crap! I know the
Southern states of the United States, and most of them are
crap.

I know it; and many of them who are intelligent, also know it.
but they go along with the yokel local stuff, and that local
yokel commitment destroys their ability to fulfill any mission
that they want to really get to. So therefore, my view is, we
have Manhattan and the Manhattan area; and we have a spread
into

certain areas in New England and certain other locations. We
can

take what we have, as there and potential, serious potential,
work on that, and spread that from {that} region, into the

rest

of the United States.

But the idea of the local yokel idea, in the state, is stupid. It doesn't work! It's wrong! You don't develop geniuses by training them to be fools. And that's the point. And

so, what we've got in the Manhattan area, with a certain group around the northern parts of New Jersey, and you know what those

regions are; and Brooklyn, of course, is always included in there; and we find that we have, in Manhattan and in the adjoining area, there, we have, we have the potential of creating

a choral organization, or a nest of choral organizations, which

can bring a new spirit to the United States, through this vicinity. And we know you can't do the job efficiently, if you

go at it in some other territories. You have to go in and {colonize}, these other states, and bring them to the reality of

the purpose of their life.

Q: Hello, Lyn! [Bob Baker] I wanted to attempt a question regarding the impact of the Manhattan Project into the other parts of the nation. And from the standpoint, after a series of

meetings with farmers and ag producers in Iowa and Illinois, last

week, and the week before in Kansas and Missouri with cattlemen,

what I've come to understand, as many people know, is that the state of the agriculture producers, is probably in a worse shape

now than it was in the 1970s:

Cattle prices have dropped 51%; in 1973, the price of corn was \$3.75 a bushel, and the price of good farmland was \$700

[an
acre]. Today, the average price of good farmland is
\$12,000-\$15,000 an acre and the price of corn is – \$3.75 a
bushel.

So what you can see is, there's been a massive leveraging,
and it's all coming from the Wall Street process, to where,
now,

the majority of the livestock produced in the areas, is under
contracts with big packing plants which are all connected to
the

Wall Street banks. So in effect, what you've done is, you've
moved the independent, owner-operator farm, into a process
where

the farmer's building buildings, providing the land,
supporting

the debt, and now he gets, a fee, to work on his farm for a
big

packing plant of some kind; to raise crops for them or
livestock.

What that's done is that's brought into the understanding of
almost everybody agriculture, is that this situation cannot
continue. And what you see is, you see the most advanced
technology, things that you would just think about were only
done by the rover on Mars, in terms of technology, is being
used

by the average high-tech farmer today, in putting in his crops
with the GPS modern technology. So it's very productive and
very

efficient – except they're becoming slaves to a financial
system.

Now, as a counter to that, the Manhattan Project has
influenced some people, farmers in certain areas; and in one
case, farmers who were facing a situation where their local
church was going to be knocked down, and they fought that.

Their

ancestors came from Germany, they fought to keep it, and a
couple

farmers, after being connected with your type of thinking and the

Manhattan Project and Classical music, set in motion to have Classical concerts in the church – which had never happened before, since it was erected.

And what happened is, the one farmer commented, he said, “I never saw so many grown men pull their hanky out” [pauses, emotionally moved] “and wipe tears out of their eyes.”

I would like you to comment on that, in terms of the Manhattan Project’s effect on the nation.

LAROUCHE: This is obvious, absolutely obvious. This is the course that we must take, there’s no other course that’s going to

work. Agriculture, everything, the whole thing is one thing.

All

you have to do is say, “what did we lose? What was destroyed that

we had, in terms of earlier generations and earlier decades of the population?” And when you look at that, and you look at what

I saw while I was part of the Reagan administration, in that period, there’s been a general trend of degeneration, of the opportunities and resources, of the people of the United States.

We have to {eliminate} that discrepancy between the two values, and go beyond that in terms of progress, directedly. We

can do that and we {must} do that, and we must not accept anything {less}, than that direction of achievement. It has to

happen fast, it has to happen now, it’s necessary to bring the nations in general, like the nations of Asia, like China, like India, like other nations in other parts of the world; in Africa,

in other parts of that world; in South America, to bring South America and Central America and bring them back into a

productive

role of mankind. {We must do that on a global scale.} We must bring those nations together for unification, of realizing, that

is, actually realizing, {physically realizing}, the reconstruction of the productive powers of labor, and of the human mind: That has to be done! That is a mission which we must

never abandon. And we must keep going, once we've gotten to that point.

Q: Mr. LaRouche, good afternoon. R- from Brooklyn. In the past, you've talked about the Galactic coordinates; I've found in talking to people, various persons, college graduates,

that global warming is not happening; that the education is so bad, that I have to explain the Galactic coordinates. What do you think about this?

LAROUCHE: Well, of course this is obvious. The point is, since the beginning of, well, shall we say, the Reagan administration, the first part of the Reagan administration, before the Bush family really got moved in there; and there's been a consistent degeneration. See the last time we had an achievement was when I won a victory, in Manhattan, at the beginning in, in 1971, and we won then on that case, and we've been losing ever since. And when I came into the Presidency, under the Presidency of Ronald Reagan, was a part of a middle area, when we still had the potential at that point, of getting

progress again.

But when Reagan was actually almost killed, by a member of his own Bush family, the trend has been {downward}, ever since.

And the rate of downwardness has tended to be predominantly, an

increasing rate of stupidity, the destruction of ideas.
So therefore, once we take that into account, we have a mission to perform. It's a mission in which mankind demands for the sake of mankind as such. We cannot accept anything less. And it is {achievable}! It is an achievable event!

Q: [follow-up] I take it that that if the Manhattan project is successful, we will have an effect on the educational system?

LAROUCHE: Absolutely. That's the only answer. That's the only possibility.

Q: Mr. LaRouche, it's W— from the Bronx. I just wanted to know, what do you think about Trump and a lot of his influence here in the New York City?

LAROUCHE: I think a Trump is an insult against elephants. He's a kind of animal we don't want, a Trump. And a Trump is also a piece of folly, even in the gambling business. Now, I hope that makes your day sweeter.

Q: [follow-up] Yes, thank you. Thank you. A lot of my friends seem to like him, and I don't understand them.

SPEED: Wow – well, we all have friends like that. The ones we need to “unfriend”! [laughter]

Q: Or uplift!

LAROUCHE: How are you, young man?

SPEED: Well, I have a story for you. There is a recent movie made, and there is an earlier documentary, about the August 1974 walk, between the two towers of the World Trade Center. There was a Frenchman, 24 years old, who one night, with a

team,
put a wire up between the two Towers; and he walked for 45
minutes between the two Towers. {Except}, when the police
went
to apprehend him – and there is documentary footage of the
actual policeman speaking in 1974, – he said, “well, he
wasn’t
really walking. The only thing that you can say is that he
was
dancing.”

Now, when this was said at the time, when I saw it, I just
thought, well, there was somehow an athletic achievement. No!
Because the wire-walker explained, in a brief discussion, he
said, “no, well, there’s a technical name for this, it’s
called a
catenary, but let me just tell you what I did.” And so he goes
on
and never says more. But he had learned the technique – he
was
not a member of a circus. He had studied various circuses,
and
he also was a bit of an artist himself; he did a lot of
drawings
of a lot of different constructions. But I only bring this up
because, what you were saying earlier about the rope dance and
the fact that there are people who {knew} this, and that this
is
something that {is} known and is a physical knowledge that
people
have. I thought I would just tell you that.

We’re looking for the gentleman who did it; he happens to
live in New York City these days, and to see what he might
have
to say about all this.

So I just wanted to tell you that story.

I guess, if there are no other questions, we have a choral
rehearsal and other things we have to do this evening. So

Lyn,

I'd like you to give us some final remarks and we'll get to work.

LAROUCHE: OK, that's a good idea! Well, I think I have spoken my speaking on this question today. And I think it's something which, by its nature, is something which demands a continuity of realization. And so, I hope what we've done so far

in terms of this particular session, that will be something which

will lead to a profitable benefit for the people who were involved in this work.

SPEED: OK! Well, thank you. So on behalf of everybody here: Thank you very much, Lyn. Let's let Lyn know we appreciate what he just did for us. [applause]

**Diskussion med Lyndon
LaRouche, 3. december 2015:
Brunelleschi-princippet:**

Fremskridt er altid en revolutionær proces, og en revolution af en sådan art må være en genial handling

Der findes ingen evolutionsproces, når det kommer til udviklingen af menneskets kultur. Der er visse virkninger, som indtræder på visse tidspunkter. Men så, pludseligt, kolliderer hele kulturen og forsvinder, den bliver slagtet. Så kommer der senere en anden, som bevirker noget nyt og giver menneskeheden en ny chance for fremskridt. Og vores opgave er at forstå, hvordan fremskridt fungerer, og det er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, aldrig en evolutionær proces!

Download (PDF, Unknown)

Leder, 2. december 2015: Hvad er rådet til den kriseramte verden i dag? Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en

fortsættelse af den tidligere erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søg at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomspræghoveder har Rusland rettet mod USA, og hvor mange har USA, rettet mod Rusland?« Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse atomvåben inden for få minutter?« Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles,

hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet. Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde til Obamas regeringsfolk under høringen i går: i betragtning af, at ISIS »ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ... « (fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»Skab en Ny Renæssance«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Instituttets konference i Paris, juni 2015

»Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

**Helga Zepp-LaRouche taler ved
BüSo-kongres i Berlin:
Vi behøver en offentlig debat**

om alle nationers virkelige interesser

Hvad kan Tyskland gøre? Meget, i modstrid med dem, der hævder, at vi er for små til at gøre noget som helst. For det første må vi starte en debat om, hvad Tysklands virkelige interesser er. Vi bør hæve sanktioneerne mod Rusland. Helmut Schmidt havde ret, da han sagde, at krisen i Ukraine var begyndt med Maastrichttraktaten. Vi bør også afslutte enhver mission og alle missioner, som Bundeswehr deltager i til støtte for USA's/Storbritanniens politik. Vi bør promovere en offentlig debat om alle nationers sikkerhedsinteresser. Vi må have en ny, inkluderende sikkerhedsarkitektur. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble bør træde tilbage, fordi hans »sorte nul«-politik giver næring til optrapningen af højrefløjen.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche sender en hilsen til musikaften på Manhattan i anledning af Friedrich Schillers fødselsdag

De fleste mennesker er så bebyrdet med at sørge for deres elementære livsfornødenheder, at de ikke ønsker, og ikke kan

klare den yderligere byrde, det er, at tænke. De er derfor tilbøjelige til at overtage deres meninger fra en eller anden gruppe, som de tilhører, det være sig kirke, præst, klub, deres samfundsklasse, medier eller en hvilken som helst anden gruppe. For at være i besiddelse af visdom, være klog, og for at elske visdom, må man allerede være i besiddelse af visdom for at påskønne den.

GDE Error: Requested URL is invalid

Schiller Instituttet besøger videnskabsbyen Dubna i Rusland – november 2015

To repræsentanter fra Schiller Instituttet, Benoît Odille og Stephan Hochstein, besøgte videnskabsbyen Dubna, Rusland, fra 26. – 30. okt., inviteret af det Føderale Russiske Agentur Rossotrudnichestvo. I denne korte video (15 min.) præsenterer vore reportere, hvordan byen Dubna kan være en model for fremtiden i ånden efter Schiller Instituttets opfordring til skabelse af »Cusanus-byer« (opkaldt efter renæssancegeniet Nicolaus af Cusa) i hele verden. At bygge sådanne videnskabsbyer som Dubna, der bringer forskningscentre, universiteter, produktionsfabrikker og kultur- og uddannelsescentre sammen, er den optimistiske vej til et Fredsparadigme for Civilisationen, der bygger på

menneskehedens fælles mål.

Helga Zepp-LaRouche, en af verdens førende autoriteter i Nicolaus af Cusa, såvel som også stifter af Schiller Instituttet, skrev, at »hvis man skulle skrive en ny forfatning for en verden af suveræne nationalstater, kunne denne definition af Nicolaus indgå fuldstændig uændret, for, som det første, må mennesker leve«. Hun citerer fra Cusas *Concordantia Catholica*:

»Men fra begyndelsen blev mennesket givet fornuft, der skiller dem ud fra dyrene. De ved, på grund af eksistensen af deres fornuft, at sammenslutning og fællesskab er meget gavnligt – er i sandhed nødvendigt for deres selvopholdelse og for at opnå formålet for menneskelig eksistens.«

Og derfor, argumenterer Cusa,

»har mennesket bygget byer og vedtaget love for at bevare enhed og harmoni, og de etablerede vogtere af alle disse love, med den nødvendige magt til at sørge for det almene vel«.

(Zepp-LaRouche) »Dernæst fastlægger Nicolaus, på den klareste måde, det princip, der adskiller den suveræne nationalstat fra de forudgående oligarkiske former for samfund, ved at definere den eneste, legitime kilde til magt som værende den at kere sig om det almene vel, til hvilket alle, eller et flertal af mennesker, må give deres samtykke.

Som vi viser i vores Specialrapport, **Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen**, så eksisterer den mulighed at indlede dette Nye Paradigme og bygge flere af disse byer.«

Tyskland kan skabe historie: Afgørelsen om krig og fred. Af Helga Zepp-LaRouche

25. oktober 2015 – I den nuværende, historiske fase, i hvilken så godt som alle antagelser om samfundet, der regnes for at være sikre, bliver forældede, og hvor alle fornemmer, at det handler om de helt store spørgsmål om krig og fred, om at være eller ikke være og om en nedstyrtning i kaos eller en ny, klassisk renæssance, hører Tyskland til de få aktører på verdenspolitikens store scene, der kan være med til at afgøre, hvilken af de to alternativer, der bliver virkelighed. Således tænker foreløbig kun ganske få mennesker i Tyskland, hvad der imidlertid ikke forklejner sandhedsindholdet i denne erklæring. Naturligvis er Kinas verdenshistoriske rolle mere selvfølgelig; med Xi Jinpings »win-win«-perspektiv om den globale opbygning af Den nye Silkevej har det sat en fuldstændig ny model for udenrigspolitiske relationer på dagsordenen, der, for første gang i historien, viser en måde, hvorpå den katastrofale geopolitik, som allerede har ført til to verdenskrige i det 20. århundrede, kan overvindes gennem gensidigt samarbejde til gensidig fordel. Og ligeså selvfølgelig er Ruslands rolle, der, med sit strategiske partnerskab med Kina og ligeledes med sin militære flanke i Syrien, har skabt en ny magtkonstellation i verden, der tydeliggør, hvor hult Obamaregeringens unipolære krav i mellemtiden er blevet. Præsident Putin har netop, i sin tale ved årets møde i Valdai-klubben, med temaet »krig og fred« understreget den fare, der eksisterer, hvis USA forsøger at bruge det amerikanske antiballistiske missilforsvarssystem i Østeuropa til et førsteangreb, der angiveligt skulle sætte en

modstanders våben ud af spillet med moderne, nukleare højpræcisionsvåben, for således at kunne ændre den strategiske balance til egen fordel og påtvinge hele verden sin vilje, alt imens en sådan handling kun kan føre til en garanteret, gensidig udslettelse. Efter den succesrige atomaftale med Iran kan påskuddet om en angivelig trussel, der skulle komme fra iranske raketter, ikke mere opretholdes, alt imens denne trussel i virkeligheden aldrig har eksisteret. Til hvilket formål opretholdes da missilforsvarssystemet fortsat?

Putin, hvis egne militæroperationer i Syrien imod ISIS og andre diverse oprørere skrider succesrigt fremad, påpegede samtidigt årsagen til den til sammenligning fejlslagne, amerikanske militæroperation i regionen. Det skyldes netop en uopløselig modsigelse mellem på den ene side at ville skride ind over for terrorister, og så samtidigt bevæbne dem for, ved hjælp af disse, at styrte legitime regeringer. Man bør under ingen omstændigheder gå glip af den kosteligt ironiske behandling af samme tema om den forvirrende amerikanske politik over for terrorismen i Mellemøsten, i den seneste udgave af satireprogrammet »Die Anstalt« med henvisning til den rørstrømske udsendelse »Herzblatt« (<http://www.zdf.de/ZDFmediathek#/beitrag/video/2583744/Herzblatt>).

Og naturligvis påhviler det selve den amerikanske befolkning – den måske vigtigste aktør på den nævnte verdensscene – at sætte en stopper for og straffe de permanente overtrædelser af den internationale folkeret, der desværre er blevet reglen gennem fortsættelsen af den neokonservative politik fra Bush/Cheney-tiden og frem til den nuværende Obamaregering. Det handler om krigen i Sydvestasien, der byggede på løgne, og frem til droneangreb imod formentlige terrorister, uden nogen som helst korrekt retsproces, eller de berømte »kollaterale skader«, der, iflg. afsløringer fra den seneste whistleblower på websiden *The Intercept*, for op til 90 %'s vedkommende har ramt uskyldige civilister.

Den undersøgelse i den amerikanske kongres, som flere organisationer kræver som en bydende nødvendighed, kunne meget hurtigt føre til, at præsident Obama stilles for en rigsret; Obama, der iflg. de offentliggjorte dokumenter hver tirsdag personligt sammensatte dødslisten. Det stormløb af flygtninge mod Europa, og frem for alt til Tyskland, er resultatet af disse krige og droneangrebene, der snarere har fremmet end inddæmnet ISIS' fremmarch.

Historien har imidlertid på en særlig måde, netop på grund af flygtningekrisen, spillet den afgørende bold hen til Tyskland. Beredvilligheden til at hjælpe i betragtning af de mange fortvivlede menneskers nødsituation er fortsat stor hos et stort flertal af befolkningen. Men allersenest siden guillotinen, der demonstrativt blev medbragt til en demonstration, de, iflg. Forbundskriminalpolitiets oplysninger, omkring 500 overfald på flygtningehjem i år og mordforsøget på overborgmesterkandidaten fra Köln, Henriette Reker, er det også tydeligt, at grænselinjen mellem de »bekymrede borgere« og den rene ekstremisme, der ikke står tilbage for selv voldshandinger, er overskredet. Det truer med at gøre det til sandhed, som Putin for mange måneder siden advarede om, da han profeterede, at Vestens støtte til nazistiske organisationer i Ukraine ville føre til en udbredelse af sådanne organisationer i mange europæiske stater. Den ulykkelige situation for flygtninge i Slovenien, i hvilken mennesker i disse dage uden tøj, der passer til klimaet, gennes sammen som storforbrydere af fuldstændigt overdrevne sikkerhedsstyrker, uden at dette i mindste måde ville føre til, at trængslen stilnede af, er blot den øjeblikkelige registrering af en tragedie, der – hvis der ikke findes en løsning på et andet plan – inden for kort tid vil føre til en eskalering af situationen i hele Europa, for enden af hvilken kunne findes kaos og borgerkrig.

Der er en løsning på denne krise, men den kræver, at en hel række af fejlagtige aksiomatiske antagelser i de forgangne

årtier i Vestens politik, og i Tysklands politik i særdeleshed, må korrigeres.

Den første, selvfølgelige konsekvens må være den omgående afslutning af krige under falske påskud. Tyskland har gjort sig til medskyldig i ikke alene den totale udspionering af egne borgere i samarbejde mellem BND og NSA, i den bevidste handling at stille militærbasen Ramstein til rådighed for droneangreb i Sydvestasien og en stiltiende og delvist eksplicitte støtte til Washingtons og Londons unipolære politik. Kun Tysklands ikke-deltagelse i krigene imod Irak under regeringen Schröder og imod Libyen under Merkel/Westerwelle har i det mindste reddet en lille del af landets ære.

Tyskland har på samme måde gjort sig til medskyldig, idet det i årtier har bidraget til IMF's og Verdensbankens betingelsespolitik over for udviklingslandene, som har forhindret enhver form for virkelig udvikling til fordel for et gældsregime, der udelukkende kom det Britiske Imperiums finanssektors profitinteresser til gode, og for hvilket begrebet »globalisering« blot er et andet udtryk. Når millioner af flygtninge i dag ikke alene flygter fra krige på basis af løgne, men også fra fattigdom og sygdom – de såkaldte »økonomiske flygtninge« (»bekvemmelighedsflygtninge«) fra Balkan, fra Sydeuropa og fra Afrika – så er dette konsekvensen af denne politik.

Så længe Tyskland holder fast ved den samme monetarisme, der også er rettet mod Europa, med Schäubles »Sorte Nul«, dvs., at, for at tilgodese det hjernesvind, der hedder et balancerende husholdningsbudget, må der skæres ned på daginstitutioner for børn, gymnastiksale, uddannelsesprogrammer, pensioner osv., for at forsørge flygtningene, og som går hånd i hånd med den brutale »nøjsomhedspolitik« over for Grækenland og hele Sydeuropa, så længe vil de sociale spændinger i Tyskland og i hele Europa vokse, til de eksploderer.

Og der findes en yderligere, dårlig, populær vane, som Tyskland må skille sig af med, hvis vi ønsker at finde en løsning på denne krise: Vi må smide den grønne ideologi over bord. Den forestilling, at vi kan spise de såkaldte udviklingslande af med »vedvarende, passende« udvikling – altså slutteligt slet ingen udvikling – og samtidigt kan bygge nye »Limes«-mure op omkring »Bastionen Europa«, må opgives. Vi må have reelle udviklings- og opbygningsprogrammer for Afrika, Sydvestasien og den sydlige hemisfære, som overvinder fattigdommen og underudviklingen. De gennem videnskab og kunst opdagede, universelt gyldige principper kaldes universelle, fordi de også gælder i udviklingslandene.

Om menneskeheden kan mestre de nuværende udfordringer vil afhænge af, om vi virkeliggør et nyt paradigme, som i kulturenes og civilisationernes mangfoldighed aktualiserer de højeste udformninger af det, som menneskehedens universalhistorie hidtil har frembragt. Og kun, hvis det lykkes os at bringe en dialog i stand mellem repræsentanterne for disse forskellige kulturers højeste perioder, vil vi i rette tid kunne imødegå den indskrænkede bogholdermentalitet og tåbernes enfoldighed med den storslåede idé om folkeforståelse og en forenet menneskehed.

Hvis Tyskland ville sige, at vi forlanger, at disse krige ophører, at en reel udviklingspolitik i fællesskab med BRIKS-staterne om opbygning af Verdenslandbroen kommer på dagsordenen, vi integrerer på kort sigt flygtningene, men vi udvikler deres hjemlande gennem opbygningen af den Nye Silkevej, vi husker vor egen klassiske højkultur og indleder en dialog mellem kulturer med de andre kulturers storhedstid – så kan vi tyskere skabe historie.

Jeg er optimistisk, hvad det angår.

Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Der findes en løsning, der først og fremmest kræver et helt nyt paradigme og en helt ny tankegang. Kun, hvis Ruslands, og nu også Kinas, militære operationer i Syrien og muligvis Irak følges op af et omfattende, økonomisk genopbygnings-program, som virkelig udvikler området i Sydvestasien, der nu er bombet tilbage til stenalderen, og som giver de herlevende mennesker den fremtid, som de i øjeblikket ikke har, kan folkevandringen stoppes. Det samme gælder for Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Titelbillede: Frivillige på München Banegård sorterer donationer af forskellige artikler til de nyankomne flygtninge.

Tema-artikel: Begynd med

Franklin Roosevelt's helhedsidé.

FN for fælles, økonomisk opbygning af verden, ikke Det britiske Imperium

EIR, 22. september 2015 – Verden vil snart forsamles i Manhattan til den sidste uge i september til De Forenede Nationers Generalforsamling. Obama vil tale den 28. september, en måned før 70-års dagen for ratificeringen af FN's Charter i oktober 1945. Verden vil imidlertid ikke længere lytte til Obamas diktat, der fremsættes på vegne af hans herrer i Det britiske Imperium. I stedet vil verden samles, idet et nyt paradigme er i færd med at blive konsolideret, anført af BRIKS-udviklingen, der har et særdeles reelt potentiale for at lancere en Renæssance for hele menneskeheden, stedt over for Det britiske Imperiums smuldrende bygningsværk. Som Lyndon LaRouche for nyligt erklærede, så er den onde Bertrand Russells verdensøkonomiske system dømt til undergang.

Download (PDF, Unknown)

Leder: Lyndon LaRouche:

Fire vigtige svar til en russisk journalist

23. september 2015,

Spørgsmål 1: Europa konfronteres nu med en enorm flygtningekrise. I hvilken grad kan den skade EU's økonomi? Er integrationen af EU nu reelt truet?

***LaRouche:** Spørgsmålet om udsigten til en »enorm flygtningekrise« er faktisk ikke en nødvendig overvejelse på nuværende tidspunkt. Det repræsenterer ikke desto mindre et spørgsmål om en, på nuværende tidspunkt, dødbringende risiko på intet mindre end global skala; en risiko, der på nuværende tidspunkt stadig er meget alvorlig, og som snarest må besejres. Det ville i det væsentlige, som princip, blive besejret, hvis det nuværende USA blev befriet fra den arv, der består i Det britiske Imperiums nuværende, traditionelle, stadig truende greb om Amerikas Forenede Stater.*

Der har været et afgørende vigtigt mindretal af nyttige ledere af USA, på trods af den relativt større grad af uslinge, der rent faktisk har bestredet dette embede. Det skal indrømmes, at den aktuelle risiko fortsat virkelig er stor; men der findes ikke noget aktuelt alternativ med undtagelse af de aktuelt håbefulde muligheder for, at en stor fred nu skal være fremherskende.

Spørgsmål 2: Europa bærer tabene pga. dets sanktionspolitik mod Rusland. Mener De, at EU bør revidere denne politik, i betragtning af flygtningesituationen?

***LaRouche:** Der har for nylig været to bemærkelsesværdige forandringer i visse europæiske sektorer, der især har bestået i den samstemmende indsats mellem Tyskland og ledende elementer inden for Eurasiens grænser, og implicit andre. De aktuelt anstrengende vilkår, der påvirker Ruslands og dets*

relevante naboers økonomier, kan, og må, løses på en virkningsfuld måde, uanset hvor vanskeligt det måtte være på kort sigt.

Spørgsmål 3: Med hensyn til svækkelsen af rublen, hvad mener De er årsagen til det? Ønsker Vesten at svække den russiske økonomi ved at gennemtvinge nye sanktioner?

LaRouche: *Der er naturligvis en rigelig forsyning af dem, der ønsker at »svække den russiske økonomi«. Snart vil sammenbrudskrisen i den transatlantiske økonomi blive skubbet ud i diverse, selvstændige, generelle økonomiske sammenbrudskriser. Nu, Wall Street, for eksempel.*

Spørgsmål 4: Hvordan mener De, at den russiske økonomi kan overvinde denne krise og undgå en negativ virkning af Vestens politik over for Rusland?

LaRouche: *Med hensyn til tilfældet USA, i særdeleshed, så præsenterer De forenede Nationer nu, som helhed betragtet, i perioden med de forestående uger, de generelle transatlantiske, eurasiske og relaterede områder. Jeg forklarer.*

De generelle vilkår i områderne blandt alle vores planets nationer, og nu implicit videre endnu, er allerede, på nuværende tidspunkt, i færd med at frembringe det generelt systemiske, umiddelbart forestående kollaps af det, der længe har været den systemiske krise i oprindelsen til økonomierne i både Det britiske Imperium og dets rødder. Omfanget af dette, verdenshistoriens særlige område, siden Renæssancens væsentligste, politiske magter blev knust, trues nu af fremvæksten af en ny Renæssance, en Renæssance, der afviser alt, hvad Det britiske Imperium og dets lakajer repræsenterer. Verden som helhed befinder sig på nuværende tidspunkt på randen af afslutningen af eksistensen af arven efter Det britiske Imperium, og dets specifikke rødder.

Især med hensyn til dette er alt, had der har været en form

for offer for Det britiske Imperium, nu dømt til at forsvinde i glemsel. Dette inkluderer i særdeleshed udtrykkene for det britiske systems arv, den selvsamme arv, som atter blev vækket til live af den onde Bertrand Russells system for verdensøkonomi. Denne arv, der har været fortsat under det såkaldte tyvende århundredes systems systemiske indflydelse, har nu nået en tilstand, hvor den nuværende, til undergang dømte orden med »pengesystemet«, der bygger på Det britiske Imperiums og dettes rødders frembringelser, har nået et punkt for sin generelle, globale død.

Hvad det monetære system i realiteten vil sige

Ganske enkelt, f.eks.: Det amerikanske »Wall Street«- system, og deslige, befinder sig nu i den faktiske dødsfase af alle sine fortsatte egenskaber af at eksistere. Hermed mener jeg selve princippet om »monetære systemer, som sådan«. Det, der må erstatte dette system, og alle dets ordinære råderum, er de skabende evner, der er knyttet til princippet om den faktisk praktiserede menneskelige kreativitets voksende magt.

Tag, f.eks., de videnskabelige principper, der er overensstemmende med Johannes Keplers opdagelse af ideen om Solsystemet, eller den større anordning, det galaktiske system.

International mobilisering

**for at stoppe den umiddelbare
fare for 3. Verdenskrig.**

**SÆRLIG SCHILLER INSTITUT
KONFERENCE,**

New York, lør., 12. sept.

2015:

Vær med live på YouTube

Denne konference i New York den 12. september er skabt som en vigtig del af en international mobilisering for at stoppe den umiddelbare fare for en konfrontation med Rusland og Kina, og for at formulere varige løsninger på globale konflikter og krig.

Schiller Instituttet cirkulerer en indtrængende appel (på fem kontinenter) med titlen: Stop den akutte fare for 3. Verdenskrig!

**Vi opfordrer dig indtrængende til
at underskrive og cirkulere
appellen.**

Download (PDF, Unknown)

Video: Helga Zepp-LaRouche: Et nyt paradigme for civilisationen (Dansk udskrift)

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche:

»Du ved sandsynligvis ikke noget om det endnu, for massemedierne dækker det ikke, men virkeligheden er den, at menneskeheden allerede har indledt en fuldstændig ny æra med BRIKS-landene. De er i færd med at virkeliggøre et fuldstændigt nyt økonomisk og finansielt system. Kina er i færd med at bygge den Nye Silkevej, der bringer udvikling og fred til alle lande, der deltager i projektet. Kinas kultur er orienteret imod en bedre fremtid for menneskeheden, og hele den kinesiske befolkning deltager optimistisk i denne fællesmission.

Den indiske premierminister Modi har udtrykt det således: 'BRIKS-landene udgør den første alliance i historien, der ikke defineres ud fra sine aktuelle kapaciteter, men ud fra det fremtidige potentiale, og det er dets befolkningers kreativitet.'

Lad os gøre alt, vi kan, for at få de europæiske nationer og USA til at gå med i dette optimistiske perspektiv for fremtiden.«

(Men uanset, hvilken form for trykkemaskine, der bruges, må vore trykkeriarbejdere ...)

Speaker: »Den største udvikling i vores levetid er blevet

fuldstændigt blokeret af medierne. Er der noget, medierne ikke vil have, du skal vide?»

Den kinesiske præsident, Xi Jinping:

»Vi har kun en planet, og landene deler denne ene verden. For at få fremgang i Asien, og i verden, kan vi ikke undvære hinanden. Det, som Kina derfor har mest brug for, er harmoniske og stabile, nationale forhold, og fredelige og rolige, internationale forhold. Uroligheder og krig er imod det kinesiske folks fundamentale interesser. Kina har, i moderne tider, lidt under uroligheder og krig i mere end et århundrede, og det kinesiske folk ville aldrig ønske at påføre andre lande, eller folkeslag, den samme tragedie. Historien har lært os, at intet land, der forsøgte at opnå sit mål ved hjælp af magt, lykkedes med det.«

Den russiske præsident, Vladimir Putin:

»Vi går nu ind i en ny fase af vores nationale udvikling. Vi må forstå, at de fremtidige generationers liv og vore udsigter som land og som nation afhænger af os i dag, af vores faste beslutning om at udvikle vore udstrakte vidder fra Det baltiske Hav til Stillehavet.«

Den indiske premierminister Narendra Modi:

»Ligesom vi kæmpede for vores frihed, ligesom vi kæmpede sammen; vi var ikke adskilt dengang. Vi var sammen. Vandt vi ikke kampen om frihed imod det imperium? Hvis det indiske folk kunne fjerne så stort et imperium uden at have regeringsmagten, uden våben og endda uden ressourcer, så er

det, venner, nutidens nødvendighed at udrydde fattigdom. Kan vi ikke overvinde fattigdommen? Mine kære, 1,25 milliard landsmænd, lad os beslutte at udrydde fattigdommen, vinde kampen imod den. Lad os gå frem med drømmen om at udrydde fattigdom i Indien.«

Fra den Gamle Silkevej ...

til den Nye Silkevej:

Et nyt paradigme for civilisationen

Nedtælling i august – Lyndon LaRouche: Hvem vil drikke af bægeret?

Lyndon LaRouche: Det er ikke nok at foreslå, at nære, at støtte de ting, som vi ved er gode. En tyst stemme taler til os: Hvis der ikke er andre, der kan lede, må du gøre det. Vi protesterer: »Hvem er jeg, og hvad er mine fattige evner, at jeg skal påtage mig en sådan mission? Kan der ikke være ledere, som jeg kan støtte, og således opfylde dette ansvar på en måde, der stemmer overens med mine sølle evner?«

Helga Zepp-LaRouche på Silkevejskonference i Sydkorea: “En nye æra for menneskeheden, i hvilken vi bliver virkeligt menneskelige”

Når vi taler om Den nye Silkevej som en vision for fremtiden, bør det ses, ikke alene som et synonym for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, og mest udtrykkeligt som grundlaget for en fredsorden for det 21. århundrede, baseret på fuldstændigt andre, økonomiske og videnskabelige principper end det foregående globaliseringssystem, men også som et paradigme, der vedrører den menneskelige arts identitet som den hidtil eneste, kendte, kreative art i universet.

Et minut i finanskrak; Et minut i krig

19. august 2015 – "Dommedagsuret for et globalt krak slår et minut i midnat", var overskriften på den finansielle advarsel i tirsdagens Londonavis Telegraph; mens en russisk presseinterviewer spurgte en leder af Tysklands LaRouche-bevægelse, "hvor mange minutter viser uret til en amerikansk-russisk varm (atomar) krig?"

Det finansielle krak er faktisk lige over Wall Street og City of London; det skaber deres "kløe" for sågar en global krig, der pudser marionetten Obama op mod Rusland og Kina. Obamas præsidentskab har været gift for de transatlantiske økonomier siden krakket i 2008, og han har gennemtvunget den ene krig efter den anden, der opbyggede en atomar konfrontation med Rusland og Kina. Hans fjernelse fra embedet er det eneste, der fjerner denne trussel.

Den centrale chance, som USA og Europa har for at overleve både Obama og Wall Street-krakket, er LaRouches og EIR's styrkers mobilisering omkring erklæringer, der kræver, at Obama omgående fjernes fra embedet, og at dialog og økonomisk samarbejde genoprettes med BRIKS-nationerne. Det betydningsfulde interview om at stoppe krigstruslen med en LaRouche-BüSo partileder i Tyskland var et vigtigt skridt.

Denne mobilisering er centreret i New York City, i Manhattan, med det, som vi gør der, som vejleder og inspirator for resten af nationen. Den række begivenheder dér den 16. august, med mødet med stiftende redaktør af EIR Lyndon LaRouche og en klassisk koncert lørdag aften, udgjorde en betydningsfuld udvikling ved at rekruttere de aktivister, der er kulturelt optimistiske, og som vil gøre dette muligt og stoppe atomkrigen på stregen.

Som LaRouche kommenterede ved disse begivenheder, så er Wall Street død. På trods af dets dødsgræb om Obama og nogle Republikanske ledere, er det dødt og færdigt. Alexander

Hamiltons ægte Manhattan er ved at komme til live. Mobiliseringen involverer også Glass/Steagall-princippet. "Alle ved, at denne nation er ved at dø under Obama", sagde han. "Landets fremtid under den aktuelle regering er håbløs." Vi må smide ham ud for at redde det. Nationens fremtid afhænger af koncentrationen af intellektuelle kræfter og kulturel entusiasme i Manhattan, for at lede mobiliseringen for at forme et nyt præsidentskab. "Den form for ånd, jeg ikke har set i årevis", sagde LaRouche.

Festaften, Schiller Institut- konference oktober 2014, Frankfurt: Fidelio

Fidelio, Op. 72, Ludwig van Beethoven

Festaften, Schiller Instituttets Konference 18.-19. oktober, 2014, i Frankfurt, Tyskland.